

Ὁ περί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως Τιμωρίας Ἀδικημάτων Τροχαίας (Κυρωτικός) Νόμος τοῦ 1969 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ Ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἄριθμός 13 τοῦ 1969

ΝΟΜΟΣ ΚΥΡΩΝ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΠΕΡΙ
ΤΙΜΩΡΙΑΣ ἈΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ἐπειδὴ τὴν 30ὴν Νοεμβρίου 1964 ἐγένετο ἐν Στρασβούργῳ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Συμβασίς περὶ Τιμωρίας Ἀδικημάτων Τροχαίας :

Προοίμιον.

Καὶ ἐπειδὴ διὰ τοῦ Ἄρθρου 29 αὐτῆς προνοεῖται ὅτι αὕτη δύναται νὰ ὑπογραφῆ ὑπὸ τῶν Κρατῶν Μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης καὶ ὑπόκειται εἰς κύρωσιν ἢ ἀποδοχὴν ὑπ' αὐτῶν :

Καὶ ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 6559 καὶ ἡμερομηνίας 20 Ἀπριλίου 1967 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφάσισεν ὅπως καταστή συμβαλλόμενον μέρος τῆς ρηθείσης Συμβάσεως καὶ ὁ Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν ὑπέγραψε ταύτην ἐκ μέρους τῆς Δημοκρατίας κατὰ τὴν 24ὴν Ἀπριλίου 1967, δηλώσας συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 4 τοῦ Ἄρθρου 32 αὐτῆς ὅτι θεωρεῖ ὅτι ἡ Κύρωσις ταύτης συνεπάγεται ὑποχρέωσιν, συμφώνως πρὸς τὸ διεθνὲς δίκαιον, ὅπως ληθῶσιν ἡμεδαπὰ μέτρα ἐφαρμογῆς ταύτης :

Διὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολούθως :

1. Ὁ παρῶν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως Τιμωρίας Ἀδικημάτων Τροχαίας (Κυρωτικός) Νόμος τοῦ 1969.

Συνοπτικός τίτλος.

2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ ἀντίθετος ἔννοια—

Ἑρμηνεία.

«Σύμβασις» σημαίνει τὴν Εὐρωπαϊκὴν Συμβασίην περὶ Τιμωρίας Ἀδικημάτων Τροχαίας τὴν γενομένην ἐν Στρασβούργῳ τὴν 30ὴν Νοεμβρίου 1964.

3. Ἡ Σύμβασις, τὸ κείμενον τῆς ὁποίας ἐκτίθεται εἰς τὸν Πίνακα, διὰ τοῦ παρόντος Νόμου κυροῦται.

Κύρωσις Συμβάσεως Πίναξ.

ΠΙΝΑΞ
(“Άρθρον 3)

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Τά Κράτη Μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, τὰ ὑπογράφοντα τὴν παροῦσαν Σύμβασιν,

Ἐχοντα ὑπ’ ὄψιν τὴν αὔξησιν τῆς κυκλοφορίας τῶν ὀχημάτων μεταξύ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν καὶ τὸν κίνδυνον ὃν ὑπέχει ἡ παράθασις τῶν κανόνων, οἵτινες ἐξασφαλίζουν τὴν ἀσφάλειαν τῶν χρησιμοποιοῦντων τὰς ὁδοὺς.

Ἐχοντα ὑπ’ ὄψιν ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης εἶναι ἡ πραγματοποίησις μιᾶς στενωτέρας ἐνότητος μεταξύ τῶν Μελῶν τῆς.

Πειπεισμένα περὶ τῆς ἀνάγκης συνεργασίας, ἵνα καταστή πλεον ἀποτελεσματικὴ ἡ τιμωρία ἀδικημάτων τροχαίας ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν των,

Συμφώνησαν τὰ ἀκόλουθα :

Μέρος I.—ΒΑΣΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ

“Άρθρον 1

1. Ὅσακις πρόσωπόν τι, συνήθως διαμένον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἤθελε διαπράξει τροχαῖον ἀδίκημα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐτέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, τὸ Κράτος, ἐνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, δύναται ἢ, ἐάν ὁ οἰκείος αὐτοῦ Νόμος τὸ ἐπιβάλλῃ, ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς, τὴν δίωξίν του, ἐάν τὸ ἴδιον δὲν τὴν ἤσκησεν ἤδη ἢ, ἐάν ἔχον ἀσκήσῃ ταύτην, ἀδυνατεῖ νὰ τὴν περατώσῃ μέχρι τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἢ τελείας ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς.

2. Ἐν αἷς περιπτώσεσιν ἀπόφασις δικαστικὴ ἢ διοικητικὴ ἤθελε καταστή ἐκτελεσθῆ ἐντὸς τοῦ Κράτους ἐνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα—ἀφοῦ προηγουμένως παρεσχέθη εἰς τὸν διαπράξαντα τὸ ἀδίκημα ἢ δυνατότης νὰ παρουσιάσῃ τὴν υπεράσπισίν του—τὸ Κράτος τοῦτο δύναται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς ταύτης ἀποφάσεως.

3. Τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς θέλει λάβει μέτρα, ἀμὰ τῇ ὑποβολῇ αἰτήσεως διώξεως ἢ ἐκτελέσεως ὡς προνοεῖται κατωτέρω. Ἐν τούτοις ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐρήμην ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων θὰ εἶναι προαιρετικὴ.

“Άρθρον 2

1. Τὸ τροχαῖον ἀδίκημα, δι’ ὃ αἰτεῖται δίωξις ἢ ἐκτέλεσις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1, δεόν νὰ εἶναι κολάσιμον τόσον ὑπὸ τοῦ Νόμου τοῦ Κράτους ὅπου διεπράχθη τοῦτο ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ Νόμου τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς.

2. Διὰ τοὺς σκοποὺς διώξεως ἢ ἐκτελέσεως θέλει ἐφαρμόζεται ὁ νόμος τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς, νοουμένου ὅτι οἱ μόνοι κανόνες τροχαίας οἵτινες θὰ ληφθῶσιν ὑπ’ ὄψιν θὰ εἶναι οἱ ἰσχύοντες εἰς τὸν τόπον ἐνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα.

Μέρος II.—ΔΙΩΞΙΣ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ

“Άρθρον 3

Αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς κεκτηνταὶ ἀρμοδιότητα, ὅπως τῇ αἰτήσῃ τοῦ Κράτους ὅπου διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, διώκωσι τὰ τροχαῖα ἀδικήματα, ἀτινα διεπράχθησαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους τούτου.

“Άρθρον 4

Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς θὰ ἐξετάζωσι τὴν αἴτησιν διώξεως, ἥτις ἤθελεν ὑποβληθῆ αὐταῖς κατ’ ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 καὶ θὰ ἀποφασίζωσι ποῖα μέτρα θὰ λάβωσιν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως, συμφώνως πρὸς τὴν οἰκείαν αὐτῶν Νομοθεσίαν.

"Άρθρον 5

1. Ὅσακις τὸ Κράτος, ὅπου διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, ἤθελεν ἀπευθύνει τὴν ἐν ἄρθρῳ 1 προβλεπομένην αἴτησιν διώξεως, δὲν θὰ δύναται πλέον νὰ διώξῃ τὸν διαπράξαντα τὸ ἀδίκημα οὐδὲ νὰ ἐκτελέσῃ ἀπόφασιν ἐκδοθεῖσαν κατ' αὐτοῦ.

2. Δύναται νὰ ἀναλάβῃ ἐκ νέου τὴν διώξιν ἢ τὴν ἐκτέλεσιν—

- (α) ὡσαύκις τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς ἤθελε γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ Κράτος ὅπου διεπράχθη τὸ ἀδίκημα ὅτι δὲν ἔλαβε μέτρα ἐπὶ τῆς αἰτήσεως·
- (β) ὡσαύκις, διὰ λόγους, οἵτινες ἤθελον ἐγερθῆ μετὰ τὴν αἴτησιν, τὸ Κράτος ὅπου διεπράχθη τὸ ἀδίκημα ἤθελε κοινοποιήσῃ εἰς τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς τὴν ἀνάκλησιν τῆς αἰτήσεώς του, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀκροαματικῆς διαδικασίας ἐνώπιον πρωτοβαθμίου δικαστηρίου ἢ πρὸ τῆς ἐκδόσεως διοικητικῆς ἀποφάσεως ἐν τῷ Κράτει τῆς διαμονῆς.

"Άρθρον 6

1. Ἡ αἴτησις διώξεως θέλει καθορίζει τὴν ἡμερομηνίαν, καθ' ἣν ἡ διαδικασία αὕτη ἔχει ζητηθῆ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς.

Ἐν τῷ Κράτει ἐνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, ἢ πρὸς παραγραφὴν προθεσμίας θέλει ἀνασταλῆ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης. Ἡ προθεσμία τῆς παραγραφῆς ταύτης ἄρχεται ἐκ νέου τρέχουσα ἐξ ὀλοκλήρου ἀφ' ἧς ἤθελε κοινοποιηθῆ, συμφώνως ταῖς παραγράφαις 2 (α) καὶ (β) τοῦ "Άρθρου 5, ὅτι οὐδὲν μέτρον ἐλήφθη ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἢ ὅτι ἡ αἴτησις ἀνεκλήθη, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει τὸ βραδύτερον ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως διώξεως.

2. Ἐν τῷ Κράτει τῆς διαμονῆς, ἢ προθεσμία παραγραφῆς ἄρχεται μόνον ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς αἰτήσεως διώξεως. Ὅσακις ἐν τῷ Κράτει τούτῳ ἀπαιτῆται μῆνυσις τοῦ παθόντος διὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς διώξεως, ἢ προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας ἢ μῆνυσις αὕτη πρέπει νὰ κατατεθῆ δὲν ἄρχεται τρέχουσα εἰμὴ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας λήψεως τῆς αἰτήσεως διώξεως.

"Άρθρον 7

"Ἐγγραφα συνταχθέντα ὑπὸ τῶν δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους, ἐνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, κέκτηνται, ἐν τῷ Κράτει τῆς διαμονῆς, τὴν αὐτὴν νομικὴν ἰσχύν, ὡς ἔάν εἶχον συνταχθῆ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους τούτου καὶ τανάπαλιν.

Μέρος III.—ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΕΝ Τῷ ΚΡΑΤΕΙ ΤΗΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ

"Άρθρον 8

Αἱ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς κέκτηνται ἀρμοδιότητα ὅπως, τῇ αἰτήσει τοῦ Κράτους ἐνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, ἐκτελῶσι τὰς ἐν ἄρθρῳ 1 (2) τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλεπομένας ἀποφάσεις. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων θέλει ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξακριβωθῆ τὸ ἔγκυρον τῆς αἰτήσεως καὶ ὅτι αὕτη συνάδει πρὸς τὰς προνοίας τῆς παρούσης Συμφωνίας.

Τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς κέκτηται ἀρμοδιότητα καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ὑπὸ ὄρους ἀπόλυσιν. Τὸ δικαίωμα χάριτος θέλει ἐνασκεῖται τόσον ὑπὸ τοῦ Κράτους τῆς Διαμονῆς ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα.

"Άρθρον 9

1. Ἐκτέλεσις ἐν τῷ Κράτει τῆς διαμονῆς δὲν θὰ λάβῃ χώραν—

- (α) ἐάν ὁ διαπράξας τὸ ἀδίκημα ἐγένετο ἐν τῷ Κράτει τούτῳ ἀντικείμενον τελεσιδικίας ἀποφάσεως ἀναφορικῶς πρὸς τὸ αὐτὸ ἀδίκημα·
- (β) ἐάν ἡ παραγραφή τῆς ποινῆς ἔχῃ συμπληρωθῆ συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον τοῦ Κράτους ἐνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, ἢ τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς·
- (γ) ἐάν ὁ διαπράξας τὸ ἀδίκημα χάριτ' ἀμνηστίας ἢ χάριτος ἐν τῷ Κράτει τῆς διαμονῆς ἢ ἐν τῷ Κράτει ἐνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα.

2. Το Κράτος τῆς διαμονῆς δύναται νά ἀποποιηθῆ τὴν ἐκτέλεσιν·

- (α) ἔάν αἱ ἀρμόδια Ἄρχαι τοῦ Κράτους τούτου ἀπεφάσισαν νά μὴν ἀσκήσωσι δίωξιν ἢ νά θέσωσι τέρμα εἰς ἤδη ἀσκηθεῖσαν δίωξιν, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν αὐτὴν πράξιν·
- (β) ἔάν ἡ πράξις, ἀναφορικῶς πρὸς ἣν ἐπεβλήθη ποινὴ, εἶναι ἀντικείμενον διώξεως εἰς τὸ Κράτος τούτο·
- (γ) καθ' ἣν ἔκτασιν τὸ Κράτος τούτο (τὸ τῆς διαμονῆς) κρίνει ὅτι ἡ ἐκτέλεσις αὕτη ἐνδέχεται νά προσβάλῃ τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ νομικοῦ αὐτοῦ συστήματος ἢ εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὰς ἀρχὰς, αἰτινὲς διέπουσι τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου του, εἰδικώτερον δὲ ἐάν λόγῳ τῆς ἡλικίας του, ὁ διαπράξας τὸ ἀδίκημα δὲν θά ἦτο δυνατόν νά καταδικασθῆ ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

Ἄρθρον 10

Ἐὰν ὁσάκις ἤθελεν υποβληθῆ αἴτησις δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 1 (2) διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ποινῆς ἐτέρας ἢ τῆς χρηματικῆς τοιαύτης, τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς θέλει ἀντικαταστήσει, ἐάν συντρέξῃ περίπτωσις, τὴν ποινὴν, ἣτις ἐπεβλήθη ἐν τῷ Κράτει ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, διὰ τῆς ποινῆς, ἣτις προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Νόμου τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς δι' ἀνάλογον ἀδίκημα.

Ἡ ποινὴ αὕτη δέον ὅπως, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, ἀντιστοιχῆ καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν φύσιν της, πρὸς ἐκείνην, ἣτις ἐπεβλήθη ὑπὸ τῆς πρὸς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως. Αὕτη δέον ὅπως μὴ ὑπερβαίῃ τὸ ἀνώτατον ὄριον τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ Νόμου τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς οὐδὲ νά εἶναι μακροτέρα ἢ αὐστηροτέρα τῆς ποινῆς, ἣτις ἐπεβλήθη ἐν τῷ Κράτει ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα. Προσδιορίζουσαι τὴν ποινὴν αἱ ἀρμόδια Ἄρχαι τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς δύναται ὡσαύτως νά λάθωσιν ὑπ' ὄψιν τὸν τρόπον ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς, ὅστις συνήθως ἐφαρμόζεται ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

Ἄρθρον 11

Ἐὰν ὁσάκις ἡ αἴτησις ἐκτελέσεως ἀφορᾷ εἰς τὴν καταβολὴν χρηματικῆς ποινῆς, τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς θέλει χωρήσει εἰς τὴν εἰσπραξίν της, ὑφ' οὗς ὄρους προβλέπει ὁ οἰκείος αὐτοῦ Νόμος μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τοῦ καθωρισμένου ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Νόμου δι' ἀνάλογον ἀδίκημα ἢ, ἐλλείψει τοιοῦτου νομίμου ἀνωτάτου ὁρίου, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς χρηματικῆς ποινῆς, ἣτις συνήθως ἐπιβάλλεται ἐν τῷ Κράτει τῆς διαμονῆς ἀναφορικῶς πρὸς τοιοῦτο ἀδίκημα.

Ἄρθρον 12

Ἐν περιπτώσει μὴ πληρωμῆς τῆς χρηματικῆς ποινῆς, τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς, τῇ αἰτήσει τοῦ Κράτους ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, θέλει ἐφαρμόζει τὰ μέτρα καταναγκασμοῦ ἢ ὑποκατάστατα τοιαῦτα, ἅτινα προβλέπονται ὑπὸ τοῦ οἰκείου αὐτοῦ Νόμου.

Τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς δὲν δύναται νά ἐφαρμόσῃ μέτρον καταναγκασμοῦ ἢ ὑποκατάστατον τοιοῦτο, ἐπαγόμενον φυλάκισιν, προβλεπόμενον ὑπὸ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐκδοθείσης εἰς τὸ Κράτος ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, ἐκτὸς ἐάν ρητῶς ἀπαιτήσῃ τούτο τὸ ἐν λόγῳ Κράτος.

Ἄρθρον 13

Τὸ Κράτος ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, δὲν δύναται πλέον νά ἐκτελέσῃ οἰανδήποτε ἀπόφασιν ἐναντίον τοῦ διαπράξαντος τὸ ἀδίκημα, ἐκτὸς ἐάν τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς κοινοποιήσῃ εἰς αὐτὸ ἀρνήσιν ἢ ἀδυναμίαν ἐκτελέσεως τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως.

Μέρος IV.—ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 14

1. Αἱ ἐν ἀρθρῳ 1 προβλεπόμεναι αἰτήσεις δέον ὅπως διατυπῶνται ἐγγράφως.
2. Ἡ αἴτησις διώξεως δέον ὅπως συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ πρωτοτύπου ἢ ὑφ' ἐνὸς ἐπισήμου ἀντιγράφου ἀπάντων τῶν πρακτικῶν, τοῦ σχεδιαγράμματος, τῶν φωτογραφιῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων τῶν ἀφορῶντων εἰς τὸ ἀδίκημα ὡς καὶ

ὕφ' ἑνὸς ἀντιγράφου τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου, αἵτινες ἐφαρμόζονται ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐν τῷ Κράτει ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα.

Δέον ὅπως πρὸς τούτοις ἐπισυναφθῶσιν ἀντίγραφα τοῦ Ποινικοῦ Μητρώου, τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν παραγραφὴν καθὼς καὶ ἀντίγραφα τῶν διαδικαστικῶν ἐγγράφων, ἅτινα διακόπτουσι τὴν παραγραφὴν καὶ ἡ ὑπόδειξις τῶν διακοπτικῶν πράξεων.

3. Ἡ αἴτησις ἐκτελέσεως δέον ὅπως συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ πρωτοτύπου ἢ ὑφ' ἑνὸς ἐπισήμου ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως, ἣτις δέον ὅπως πιστοποιηται ὡς ἐκτελεστὴ ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ Νόμου τοῦ Κράτους ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα ὀριζομένῳ τρόπῳ. Ἐν αἷς περιπτώσεσιν ἢ περὶ τῆς ἢ αἴτησις ἐκτελέσεως ἀπόφασις ἀντικαθιστᾷ ἑτέραν τοιαύτην χωρὶς νὰ ἀναπαραγάγῃ τὴν ἔκθεσιν τῶν γεγονότων, δέον ὅπως ἐπισυνάπτηται ὡσαύτως ἐπίσημον ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως ἐμπεριέχον τὴν ἔκθεσιν ταύτην.

Ἄρθρον 15

1. Ἡ αἴτησις θέλει ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τοῦ Κράτους ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς. Ἡ ἀπάντησις θέλει διαβιβάζεται διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ.

2. Αἱ ἀπαιτούμεναι κοινοποιήσεις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως δέον ὅπως ἀνταλλάσσωνται εἴτε διὰ τῆς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑποδεικνυομένης ὁδοῦ, εἴτε ἀπ' εὐθείας μεταξὺ τῶν Ἀρχῶν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

3. Ἐν περιπτώσει ἐπείγουσας ἀνάγκης αἱ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερόμεναι κοινοποιήσεις δύνανται νὰ διαβιβάσθωσι διὰ μέσου τῆς Διεθνοῦς Ἀστυνομίας (INTERPOL).

4. Πᾶν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται, διὰ δηλώσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης νὰ γνωστοποιήσῃ ὅτι θέλει παρεκκλίνει τῶν κανόνων διαβιβάσεως, οἵτινες ἀναφέρονται ἐν παραγράφῳ 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 16

Ἐὰν τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς κρίνῃ ὅτι αἱ πληροφορίες, αἵτινες τῷ παρεσχέθησαν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα εἶναι ἀνεπαρκεῖς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως, θέλει ζητήσῃ τὰς ἀπαιτούμενας συμπληρωματικὰς πληροφορίες. Δύνανται νὰ ὀρίσῃ προθεσμίαν διὰ τὴν λήψιν τῶν πληροφοριῶν τούτων.

Ἄρθρον 17

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ ἐπεκτείνωσι τὴν νομικὴν βοήθειαν ἣν παρέχουσι ἀλλήλοις εἰς τὰς ποινικὰς ὑποθέσεις καὶ εἰς τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης Συμβάσεως, περιλαμβανομένων καὶ τῆς διαβιβάσεως ἐνταλμάτων ἐκδοθέντων ὑπὸ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ὡς καὶ τῆς ἐπίδοσεως ἐνταλμάτων πληρωμῆς, τοῦ τελευταίου τούτου μέτρου μὴ λογιζομένου ὡς μέτρου ἐκτελέσεως.

Ἄρθρον 18

Τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς θέλει πληροφορεῖ ἀμελλητὴ τὸ Κράτος, ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, περὶ τῶν ληφθέντων μέτρων ἐπὶ τῆς αἰτήσεως διώξεως ἢ ἐκτελέσεως, ἐν ἑκατέρῃ δὲ περιπτώσει ἀποστέλλει ἔγγραφο πιστοποιοῦν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς, πρὸς τούτοις δὲ, ἐν περιπτώσει διώξεως, ἐπίσημον ἀντίγραφον τῆς τελεσιδικίου ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 19

1. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, οὐδὲν ἀπαιτεῖται μετάφρασις τῶν αἰτήσεων διώξεως καὶ ἐκτελέσεως καὶ τῶν ἐπισυναπτομένων ἐγγράφων οὐδὲ ἡ μετάφρασις οἰωνδῆποτε ἑτέρων ἐγγράφων ἀφορώντων εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως.